

גיליון מס' 6 דצמבר 1999

בתים יפים

מוסף אנשים לעיצוב הבית

בית ספרדי ברמת הגולן

פנטהאוז עם ים כחול

אביזרי חובה לצפייה בטלוויזיה

בסגנון ים תיכוני

הבית הצהוב בחופית 22

כמעט מכל פינה ב"בית הצהוב" שביישוב חופית רואים טבע ונוף. העיצוב הלא יומרני, הקווים הישרים, הפתחים הרבים והאלמנטים הים תיכוניים הפכו את הבית למקום עלייה לרגל

תלמה פרויד

צילום: רוני סופר

רעיונות, המבקשים לקבל השראה מהמבנה המיוחד שלהם. הבית בן שתי הקומות בנוי על רכס קטן, שמשקיף על שמורת נחל אלכסנדר הסמוכה מצפון, ובמבט מן הגג – גם על הים. הבית משתלב היטב בסביבתו, הן מבחינת עיצובו הים תיכוני והן מבחינת הצבעוניות השלטת בו. הוא יפה, ובעיקר לא יומרני.

המבנה, המוקף גינה, בנוי בקווים ישרים ותחום בשתיים מחזיתותיו בשדרת קשתות (ארקאדה) מחרדרות, היוצרות מראה ים תיכוני. הצבעים הדומיננטיים הם צהוב-חול וכחול-טורקיז. הבית מתאפיין בהרבה פתחים מזוגגים, המאפשרים קשר עין מתמיד בין פנים לחוץ. "דצינו תחושה של הרבה פתיחות", מעידים הבעלים, "מהסלון רואים את

במושב חופית שבשרון קוראים לו "הבית הצהוב", שכן גם על רקע הבתים הנאים בישוב המבוסס, שבו גרים לא מעט מפורסמים (כמו הח"כ לשעבר אורי אור הסמפכ"ל לשעבר גבי לסט) הוא בולט במיוחד. ולא רק בשל צבעיו, אלא גם בזכות יופיו וייחודו. דיירי הבית, זוג מלונאים ושלושת ילדיהם, כבר רגילים לעלייה לרגל (בעיקר בשבתות) של סקרנים וציירי

חדר המגורים. התקרה המוגבהת יוצרת תחושת מרחב. הספות מרוסדות בצבעים השולטים בבית - צהוב וכחול. הרצפה עשויה שיש "מצופף" צהבהב בעיבוד גם, כיסאות הברזל הכחולים יובאו מהסיליסינים

המרחבים, השמש, הגינה וכל מה שבחורץ. אנחנו לא אוהבים להסתגר.

בעלי "הבית הצהוב", מיקי ושרה, הם בעלי חברת "דורטל" לניהול מלונות. השניים מוכנים "להסגיר" את שם העסק, אולם מבקשים להימנע מחשיפת שם משפחתם, כדי לשמור על פרטיותם, לפחות באופן חלקי. "הגענו לחופית מאילת, ולפני כן גרנו בכפר סבא. מכיוון שרכשנו ניסיון בנתינת בתים, כשבנינו את הבית הזה כבר היינו די מגובשים", הם מספרים. "היה לנו חשוב להתאים את אופי הבית לאיזור, והיה ברור שהוא לא יהיה מסוג הבתים המשופעים, עם גגות הרעפים שנועדו לאפשר לשלג ליפול למטה, וגם לא בית עם רעפים שחורים כמו בשווייץ, בשביל לקלוט שמש". בספרד, יוון ומצרים כמעט אין גגות משופעים, משתמשים בגג לייבוש עגבניות או כביסה, או למנוחה. אצלנו בונים בתים שלקוחים מאגרות שווייץ ואוסטריה. אנחנו רצינו בית עם צבעים ומבנה שמתאימים למזרח התיכון.

את משאלות לבם תירגמה הלכה למעשה נעמה שבת אי, אדריכלית צעירה, שהפריקט הזה היה עבודתה הראשונה כעצמאית, לאחר שפרשה ממשרדו של האדריכל יעקב רכטר.

"הבית הצהוב" ממוקם בפנת רחוב קטן ללא מוצא, וניצב על מגרש ששטחו 1,100 מ"ר. השטח הבנוי מגיע ל-320 מ"ר. לבית ארבעה כיווני אוויר והחזיתות המרכזיות שלו פונות למזרו ולצפון. "בחורף יש סביבנו רקפות, בסתיו חצבים ובאביב חרציות, וזה כיף אדיר", אומרים מיקי ושרה.

השניים, שמרבים לשוטט בעולם, אימצו אלמנטיים של בנייה וקישוט מארצות הים התיכון ופריטי ריהוט מעוצבים מהמזרח הרחוק. כך נוצר שילוב מעניין, שאינו כבול באדיקות לסגנון אחד בלבד. "את הקשתות המיוחדות ראינו בארמונות מרוקו, ואנחנו מבלים לידן, במרפסת, שישה חודשים בשנה", הם אומרים.

המרפסת פתוחה, ורצפתה נושקת לרשא שבגינה. על חלקה המזרחי מצלה פרגולה העשויה ממחצלת במבוק, אותה אילתר מיקי כמו ידיו.

הכניסה לבית היא מצפון, דרך שער ברזל כחול המאפשר קשר עין מן החוץ פנימה, ולהיפך. הדרך

לבית עוברת בגינה, בה ניצבים פסליו של אביה של שרה, יעקב גוית ו"ל, שהיה מראשוני האדריכלים של תל אביב. גם בתוך הבית עצמו ניצבות כמה מעבודותיו, חלקן בגומחות מלבניות בקיר.

מפינת הכניסה הלא גדולה, שבה ממוקמות שידה עתיקה ומראה גרד" לה, פונים ימינה לסלון. למרת שהחדר אינו גדול, יש בו תחושה של מרחב, והאת בזכות התקרה הגבוהה, שפע הפתחים המזוגגים המומינים את הנוף פנימה, והחלל הפתוח של קומת הקרקע.

הלל זה מאכלס פונקציות נוספות, ביניהן מטבח, פינת אוכל, פינת טלוויזיה, חדר שירותים מעוצב

וחדרי שירות – כל אלה כמעט ללא קירות מפרידים. המטבח מופרד מהסלון באמצעות קיר לא גבוה בגוון צהוביכתום דומיננטי, היוצר רווח רחב בינו לתקרה ומעבר רחב משני צדדיו. כשיושבים בסלון, מאפשר החלל הפתוח לשוטט במבט אל יתר חלקי הקומה – המטבח עם הארונות המעוצבים בגוון טורקוז מעושן ערין, פינת האוכל, גרם המדרגות המוביל לקומה השנייה והנוף שבחוץ.

הספות שבסלון מרופדות בגוונים השולטים בבית כולה: האחת צהובהבה עם כרית בגוון כחלחל-טורקוז ערין, והשנייה כחלחלה עם כרית צהובה. רצפת הבית עשויה משיש "מצפה" צהבהב בעיבוד גס ואריחים גרד" לים (בגודל של 40 על 40 ס"מ), שביניהם רווח ממולא ("פוגות") ברוחב סנטימטר. חדרי האמבטיה והשירותים מרוצפים באריחים בגוון לבן-מלוכלך, ומעוטרים בפסיודוגמה מקושטים.

ליד גרם המדרגות המובילות למפלס העליון נוצרה פינה נאה ואינטימית, המתוחמת בפס שיש ירוק כהה, המשתלב, בצורת

רואים עולם

ריבוע, בשיש הצהוב. ספסל העץ שצמוד לקיר משלים את הפינה. המטבח, החופף לפינה שליד המדרגות, הוא מתחם מלבני, ממנו נשקפים הגינה הנוף מבעד לחלונות הזכוכית הגדולים שבקיר המזרחי. בקיר זה קבועים גם הכיור, משטחי העבודה, הכי

ריים והמריח (שצבוע בגוון טורקוז חזק, כמו הארונות). מסגרות החלונות שבמטבח עשויות מאלומיניום אפור כהה, המשתלב היטב בגוון האוקר (צהוב-חול) של הקירות. משטח עבודה העשוי משיש צהבהב ניצב במרכז המטבח ותורם לאופי הכפרי הכללי. לארונות המטבח הוצמדו, מתוך הקפדה על כל פרט ופרט, ידיות ברזל כסופות.

בצמוד למטבח נמצאת פינת האוכל, בה ניצב שולחן מכסיקני כבד מעץ בהיר וסביבו כסאות ראטן (סוג של קש) סינתטי בגוון טורקוז עז. פינת האוכל, הממוקמת בקצה הדרום מזרחי של מפלס הקרקע, מוצפת כולה באור שמש החודר דרך חלונות הזכוכית הגדולים.

מול פינת האוכל, בקצה הדרום-מערבי של הבית, נמצאת פינת טלוויזיה אינטימית, שהרהיט הדומיננטי בה הוא שידה כבדה ממכסיקו, עליה מוצבת הטלוויזיה. בפניה ניצב גם שולחן שיש, עם מסגרת ברזל בגוון טורקוז. הצופים יושבים על ספה צמודה לקיר שצבוע בגוון צהבהב – מה שמשתלב יפה עם לובן התקרה והקירות שבקומת הקרקע.

שיטוט מרוקק בבית מגלה שפע של פריטים נאים: כסאות ברזל כחלחלים בסלון, שיובאו היישר מהפיליפינים, פסלים, כדים ושולחנות קטנים, שהגיעו לכאן מהמזרח הרחוק ומדרום אמריקה. את האווירה החמה והביתית משלימה אח מבושרת, הצמודה לקיר הכתמתם שבסלון.

"הבית שלנו לא מתוחכם", מצהיר מיקי, "רצינו בית משפחתי ונוח. אנחנו לא מאלה שבונים בשביל הרושם. הסלון, למשל, ככלל לא גדול, אבל הוא מספיק לנו. במקום שטח בסלון יש לנו פינת אוכל ופינת משפחה. שילבנו חדש ועתיק בפרופורציות נכונות. למשל הארילוגין שבפינה בסלון הוא שעון ישן. שאמא שלי הביאה עוד מפולין. זה בית שנא מהלב ומהבטן, וזה מתאים לנו."

במפלס העליון יש ארבעה חדרי שינה, פינת טלו

שירותי האורחים בקומת
המניסה. ארזיה השיש שעל הקוד
מעוטרים בכס ורוק כהה. הכיור
שקוע במשטח שיש היושב על
מעמד מברזל ותואמת לו מסגרת
המראה הגדולה

ויויה ומחשב, שירותים מעוצבים ומרפסות קטנות מגודרות בשבכה קישוטית. לחדר השינה של הווג נבחרה רצפת עץ. בצדדי המיטה ניצבות שירות קטנות מעוצבות, בשילוב של עץ, ברזל וחוכית. האמבטיה הצמודה לחדר מעוצבת בגווני רכים של ורוד עתיק מעוטר, המעטרים את האריחים שעל הרצפה. ביניהם נשת" לו, לגיון, אריחים עם דוגמה בצבעים פסטליים. חלון החוכית המלבני מאפשר חרירת אור מצפון.

הגן המקיף את הבית בשתי החזיתות העיקריות – מזרח וצפון, מעוצב גם הוא תוך שמירה על מראה פתוח. הרבה שטחי רשא,

"הבית שלנו לא מתוחכם. רצינו בית משפחתי ונוח. אנחנו לא מאלה שבונים בשביל הרשם. הסלון למשל, בכלל לא גדול, אבל הוא מספיק לנו. במקום שטח בסלון יש לנו פינת אוכל ופינת משפחה"

שבמרכזם משטח שיש מרוצף, ובשוליים עצים ארצישראליים כגון דקל, זית, גפן ושיחי בוגנוויליה צבעוניים. כמבט מן הגן אל הבית בולטים האלמנטים הים תיכוניים: שדרת הקשתות, קווי המיתאר הישרים, גוני האוקר, השבכות הכחולות ולבני "התח" רה", המעטרות את קווי המיתאר העליונים.

בני המשפחה עדיין לא אמרו את המלה האחרונה לגבי בית החלומות שלהם. את היחידה הנפרדת הבנויה מוץ לבית, שכיום משמשת כחדר כושר, הם שוקלים להפוך לחדר סאונה, ואם לא – אל דאגה, הם ימצאו לה יעוד אחר.

אין ספק ש"הבית הצהוב" הוא בית שדיריו אהבים לטפח אותו, ובעיקר – הם נותנים לאסתטיקה ולחפצים לשרת אותם, ולא להיפך. ואכן, למרות מראהו המיוחד והיוקרתי מבחוץ, מבפ" נים זהו בית נוח ומשפחתי, שמשדר הרבה המימות ופתיחות. ●